

**2018 – MAREA UNIRE și TRIBUNISMUL (XXXVI): Baza guvernării stă în
forță nu în idei - Să fie liberi! - War in Hungary și odiseea monumentelor...
- Un turn Babel în fierbere!**

Avram Iancu - ministru de război?

**Josip
Jelačić**
Contele

**Contele
Johann
Radetzky**

Józef Bem

**Avocatul
Avram
Iancu**

**Austria nu poate să se plângă de lipsa unor oameni capabili
... fiecare minoritate nu vibrează decât pentru
tradițiile și limba sa, chit că le deranjează
pe celelalte.
Un turn Babel în
fierbere ...
"să înălțăm un
monument vrednic
lui Avram Iancu"
Ioan Russu Șirianu
Tribuna 1894**

Baza guvernării stă în forță nu în idei

Multe lucrări științifice, beletristice, documente de epocă, și creații folclorice orale au păstrat nealterată memoria eroului național Avram Iancu. Activitatea sa revoluționară a fost apreciată atât de istoricii români, cât și de o serie de istorici străini, care au înțeles contextul politic al bătăliei generale care s-a dus în imperiul habsburgic pentru drepturi și libertăți, fiecare naționalitate considerându-se îndreptățită să lupte pentru recunoaștere și supraviețuire. Datorită ecoului faptelor sale în Europa, Avram Iancu a fost inclus într-un ipotetic guvern imperial, imaginat de Max Schlesinger în lucrarea editată de Richard Bentley, la Londra (1850). Lucrarea este publică și poate fi lecturată datorită campaniei de digitizare a Universității din Michigan. Reproducem o parte din guvernul ipotetic austriac și argumentele autorului (traducere din engleză): «**Foreign Affairs** - afaceri externe:- Labomirsky, Teleky, Doblhof. **Home affairs** - afaceri interne: - Pillersdorf, Manin. **Finances** – finanțe: - Kossuth, Stifft. **War** – **Ministru de război:** - Jellachich, Pepe, Bem, Radetzky, **Janku**. **Justice** – Justiție – Pinkas, Smolka, Deak. **Instruction** – Educație: - Palacky, Eötvös, Hammer Purgstall. **Commerce** – comerț: - un bancher rutean. **Austria nu poate să se plângă de lipsa unor oameni capabili.** În alcătuirea listei de mai sus am selectat din o clasă de persoane bine cunoscute în ceea ce privește popularitatea lor în cadrul diferitelor națiuni cu scopul de a alcătui un minister național. Ce amuzantă pare ochiului o astfel de combinație de nume și cât de multe elemente revoluționare sunt aduse împreună pentru a construi și consolida o Austrie

unită - majoritatea dintre acești oameni fiind împotriva în secret sau pe față. Dar aici e punctul nodal, marea dificultate - faptul că toți acești mari și distinși și idolatrizați oameni reprezentând acesta imensă majoritate a statelor diferite sunt în opoziție cu această Austrie unită și și-ar pierde popularitatea și influența dacă ar așeza imperiul deasupra cererilor/ pretențiilor popoarelor din cadrul cărora provin ei. Nu este imaginabil un minister austriac care ar putea governa în spirit austriac (...).

Chiar și astăzi este greu de imaginat un astfel de guvern, însă este interesantă asocierea lui Avram Iancu (Janku, în scrierea engleză) cu feldmareșalul Radetzky (nobil boemian, cel care a reprimat mișcarea revoluționară italiană) și generalii Bem (polonez – comandantul armatei revoluționare maghiare) și Jellachich (banul croat care împreună cu gen. Windischgrätz și armata rusă au reușit să suprimă revoluția maghiară). Toți cei implicați în această revoluție au fost supuși – ulterior – criticilor severe ale istoriilor paralele. Tânărul monarh al Austriei, la numai 20 de ani, a fost văzut ca un adevărat călău după capitularea maghiarilor și seria de execuții ce i-a urmat (primul ministru maghiar împușcat și cei 13 generali spânzurați la Arad). El se scuza afirmând că toți cei condamnați aveau dreptul să facă cerere de grațiere și cabinetul său trebuia să aprobe orice condamnare la moarte. Singurul care a știut să facă față acuzațiilor aduse de maghiari, a fost țarul Rusiei, Nicolae I, care după ce a cerut “pedeapsă severă contra instigatorilor și indulgență față de dezertori, singura modalitate practică de a ajunge la o pace durabilă”, aflând de execuții, constata: “acele condamnări la moarte ale celor care s-au predat armatei noastre sunt o infamie și o insultă pentru noi”. În lucrarea “**Saga dinastiei de Habsburg. De la Sfântul Imperiu la Uniunea Europeană**” autorul Jean des Cars rezumă situația noii conduceri a imperiului austriac: «Angrenajul infernal al represiunii din Italia și Ungaria se răsfrânge sumbru și asupra anului 1849. Sechestrări, confiscări, întemnițări, execuții, nimeni nu poate scăpa de furia contrarevoluției, nici măcar aristocrația care cutezase să sfideze Viena. Schwarzenberg, mare maestru al acestui maraton, presat să stingă pârjolul insurecțional, își rezumă sec politica: “**Baza guvernării stă în forță nu în idei**”. Puternica armată austriacă (600 000 de oameni) îi zdrobește pe toți cei care aveau prea multe idei sau, mai exact, **o singură idee: să fie liberi**. Fragila monarhie, reînnoită grație tinereții lui Franz Joseph, consideră că aceste focare de revoltă sunt prea numeroase pentru a fi spontane. Naționalismele nu sunt domolite, ci li se pune călușul în gură. Mai grav, **fiecare minoritate nu vibrează decât pentru tradițiile și limba sa, chit că le deranjează pe celelalte. Un turn Babel în fierbere.**» Considerat un debutant în marea politică europeană, împăratul surprinde prin regimul său autoritar dar și prin anumite gesturi contradictorii. Astfel, apariția la un bal în 14 ianuarie 1852, în uniformă husarilor din Ungaria și ridicarea interdicției ceardașului - considerat emblema muzicală a revoltei maghiare - i-a făcut pe mulți maghiari să afirme: “**Împăratul nu mai este supărat pe noi**”, atrăgând simpatia multora. Relația dintre monarhul austriac și unguri se îmbunătățește vizibil, în timp ce românii își vedeau tot mai îndepărtate împlinirea năzuințelor. Este evidentă atitudinea împăratului față de Avram Iancu, omul care l-a sfidat și care a murit neîmpăcat, pentru destinul poporului român.

La centenarul morții lui Avram Iancu – inclus în aniversările UNESCO - se subliniau meritele marelui revoluționar român: «pentru actele sale care emană și reprezintă sentimentele

naționale ale poporului român în timpul revoluției de la 1848-1849, cu caracter de universalitate umană». Chiar dacă în cei 170 de ani, Avram Iancu s-a impus ca una din cele mai importante personalități române, numeroase străzi, piețe și locuri păstrându-i memoria, se cuvine a înregistra odiseea monumentelor care i-au fost închinare, dar și urmările unei inițiative ale cotidianului Tribuna (fondat la 1884).

Istoria românilor nu consemnează suficient rolul presei în evoluția evenimentelor; puțini mai știu că la peste două decenii de la moartea lui Avram Iancu, cotidianul sibian „Tribuna” a lansat apelul inițiat de gazetarul Ioan Russu (1846-1909) – supranumit Șirianul – nepotul fondatorului, Ioan Slavici. I. Russu Șirianu era închis la Seghedin, când Nicolae Lăzărescu (consătean din Șiria) face o colectă în sprijinul acestuia, strângând 8 florini și 70 de creițari de la 18 familii. I. Russu Șirianu profund impresionat de gest, a întregit suma la 10 florini și o trimite administrației publicației din Sibiu „drept început al unui fond din care să se ridice pe mormântul lui Iancu o cruce”. Din scrisoarea publică adresată lui N. Lăzărescu apărută în „Tribuna” nr. 58 din 24 martie (5 aprilie) 1894, reproducem pasajul: «Trecând astă toamnă pe la Țebea, unde odihnesc rămășițele pămîntești ale marelui nostru erou, am aflat grilajul dimprejurul mormântului ruinat, iar crucea de piatră abia se mai ținea sus. Socot deci a face și pentru Voi un lucru plăcut, folosindu-mă de acest privilegiu să îndemn și pe alți Români iubitori de neam să ni se alăture, să mărească fondul ce’l începem noi Șirienii, ca astfel cu o zi mai nainte să înălțăm un monument vrednic lui Avram Iancu, celui care mai mult ca ori-și-cine dintre noi a arătat că **trebuie să jertfim totul pentru națiune**. Vă strîng mîna cu iubire **I.Russu Sirianu**”. Credem că ideea aceasta a iubitului nostru coleg va afla viu răsunset în inimile tuturor Românilor. Avem chiar informațiuni pozitive, că însuși comitetul central al partidului național va lua în mână afacerea ridicării unui monument vrednic de nemuritorul nostru Avram Iancu, eroul astăzi legendar al munților. Până la alte dispoziții, care nu vor lipsi a le aduce la cunoștința publicului, banii ce vor incurge spre scopul acesta sunt a se adresa dlui **T. Liviu Albini**, Sibiu, strada Măcelarilor 21.»

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<http://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2018-marea-unire-si-tribunismul-xxxvi-baza-guvernarii-sta-in-forta-nu-in-idei-sa-fie-liberi-war-in-hungary-si-odiseea-monumentelor-un-turn-babel-in-fierbere-137816.html>

The screenshot shows a web browser window displaying an article on the Tribuna.ro website. The URL in the address bar is www.tribuna.ro/stiri/cultura/2018-marea-unire-si-tribunismul-xxxvi-baza-guvernarii-sta-in-forta-nu-in-idei-sa-fie-liberi-war-in-hungary-si-odiseea-monumentelor-un-turn-babel-in-fierbere-137816.html. The Tribuna logo is prominently displayed at the top left, with the tagline "Dintotdeauna pentru totdeauna!". Below the logo is a navigation menu with categories: Eveniment, Actualitate, Stiri de pe strada mea, Sport, Cultura, Sanatate, Timp liber, Tribuna femeilor, and Descopera lumea. The article title is "2018 - MAREA UNIRE și Tribunismul (XXXVI): Baza guvernării stă în forță nu în idei - Să fie liberi! - War in Hungary și odiseea monumentelor... - Un turn Babel în fierbere!". The author's name is Marius HALMAGHI, the date is 02.09.2018 21:47, and there are 185 views and 0 comments. Social media sharing buttons for Facebook, Twitter, and Email are visible, along with a search bar labeled "Cautare".